

frankte, Rigsdagen hylde, da den ellers vil gaae iblinde og kunne risikere at komme til at udarbejde et i og for sig meget godt Lovudkast, men som dog ikke vil fyldestgjøre Rigsdagens Forbring. Det er ogsaa af en anden Grund af Vigtighed, at vi strax drøfte denne Sag, thi det er jo ganske vist, at et Lovarbejde af den Beskaffenhed kan Fleertallet af Rigsdagens Medlemmer ikke iforveien have tilstrækkelig Indsigt i; det maa først gennemgaae en lang Tids Overveielse af de fleste Medlemmer, og navnlig vil det ikke let lade sig gjøre at gennemføre et saadant Lovarbejde i den Session, hvori det kommer frem. Naar vi nu frasalbe Behandlingen af dette Lovarbejde, og Regjeringen, som jeg haaber, om to Aar vil komme frem med sit Lovudkast, saa vil jo atter Fleertallet af Rigsdagens Medlemmer staae uforberedte. Det er derfor min Mening, at vi bør fortsætte Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, medmindre der stiller sig afgjørende Hindringer iveien derfor, saaledes som Nogle have meent. Det er da navnlig de Hindringer, som allerede ved den indledende Behandling bleve nævnte af den ærede Forslagsstiller selv, og som igaar nærmere bleve udviklede af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Riebe). Hvad mig angaaer, saa antager jeg vistnok, at disse Hindringer tilbeels ere af den Beskaffenhed, at de ville være til Hinder for Gjennemførelsen af denne Institution, men ikke til Hinder for, at vi kunne underkaste det foreliggende Lovforslag en Drøftelse. For det Første er der jo nævnt den Hindring, at vi mangle en ny, efter Nutidens Begreber retfærdig, tydelig og almeenfattelig Straffelov; det er ganske vist min aldeles bestemte Overbeviisning, at det uden en saadan vil være aldeles umuligt at indføre en Jury, og det har meget undret mig, at den ærede Forslagsstiller vedblivende har fastholdt den Mening, at vi kunde nøies med en partiel Foranbring, navnlig i det Parti, der handler om Eiendoms sikkerheden. Naar jeg skal sige min Mening, saa troer jeg, at ligesom dette Parti er det nyeste, saa er det forholdsviis det taaleligste og bedst udarbejdede Parti af vor hele Lovgivning. Den Deel af Lovgivningen, der angaaer Regensformærmsler, nemlig Forord-

ningen af 4de October 1833, med dens meget strenge Straffe, med dens overordentlige Vægt paa det Objective, med dens fra den almindelige Forestilling afvigende Begreber om Overlæg, sagesløs Mand o. s. v., er langt mindre stikket til at kunne bruges ved en Jury end Thvsløvgivningen, ikke at tale om Lovgivningen angaaende Sædelighedsforbrydelser, og ikke meget bedre staaer det sig med Lovgivningen om Angreb paa Staten, saa at der efter min Mening ikke bliver Noget tilbage, hvortil man med Nytte kan knytte en Rævningsinstitution, men deri forekommer det mig ikke er noget Hindring for at behandle Lovudkastet, saameget mere som man efter den Udtalelse, der er kommen fra den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), der er Medlem af Straffelovbogscommissionen, kan vente at erholde Udcastet til den nye Straffelovbog omtrent saantidig med, at Regjeringen vil kunne forelægge sit Lovforslag om Juryinstitutionen, altsaa vel senest om 2 Aar. Hvad angaaer det andet udhævede Punkt, nemlig Adskillelsen af Forvaltningen og Retspleien, da er det ganske vist, at jeg altid har tænkt mig, at disse Reformen skulle gaae Haand i Haand, og jeg troer, at man ikke vil faae nogen reen Udvikling af Anklageprincippet, naar man vil bibeholde hiin Forening. Det er ogsaa Noget, som tydelig fremgaaer af Lovudkastet, at man selv deri er gaaet ud fra Forudsætningen om en Adskillelse af Forvaltning og Retspleie. Jeg vil blot i denne Henseende henvise til Lovudkastet Nr. 2 § 23, hvor det hedder, at Undersøgelsesdommeren først skal sætte sig i Bevægelse, naar Anmelberen eller Klageren er fremkommen med Oplysninger, som godtgjøre eller fremkalde grundet Formodning om, at en Forbrydelse er begaaet, saa og at en bestemt navngiven eller nærmere betegnet Person er skyldig osv. Men fra hvem modtages denne Anmeldelse i Reglen? Det er fra Politimesteren, og det er netop den selsomme Person som den, der er Undersøgelsesdommer, og om Undersøgelsesdommerens Stilling kan blive ganske reen, naar han selv er, som det hedder, Anmelberen, er den, der som Politimester skal efterspore Forbrydelsen, vil jeg henstille til nærmere Overveielse. Smid-